

²⁰. Van Veldhuizen aan Grosheide, 11 december 1913.

Vgl. Van Veldhuizen aan Grosheide, 13 juni 1912: 'Van huis uit voel ik heel weinig voor kritiek. Mijn ideaal is in den inhoud van een geschrift de eenheid te zien.' *Archief-Grosheide*.

²¹. Vgl. H. Bouwman in *De Bazuin*, 20 september 1912: 'De kerk moet dan op de duur ook wel het werk der bijbelvertaling ter hand nemen. (...) al kan de hulp van alle gereformeerde personen en groepen dankbaar worden aanvaard, [is] de synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland het aangewezen lichaam om over de gewichtige zaak der bijbelvertaling te oordeelen, en maatregelen te nemen voor eene nieuwe overzetting van de Heilige Schrift.'

²². Van Veldhuizen aan Grosheide, 2 januari 1914. *Archief-Grosheide*.

²³. *Archief-Grosheide*.

²⁴. F.W. Grosheide, *Nieuwtestamentische exegese. Rede gehouden bij de aanvaarding van het hoogleeraarsambt in de heilige godgeleerdheid aan de Vrije Universiteit te Amsterdam op vrijdag 13 december 1912* (Amsterdam 1912) 20-26.

²⁵. Van Veldhuizen aan Grosheide, 14 december 1913. *Archief-Grosheide*.

²⁶. Van Veldhuizen aan Grosheide, 15 april 1914. *Archief-Grosheide*.

hun wegen uiteen liepen: 'Gij weet, dat mijn inspiratiebegrip niet klaar is. Ik voel zeker dat God in de Schrift tot mij spreekt. Maar om nu uit te maken of de schrift a-z = Gods Woord is, daarvoor voel ik geen roeping. Mijns inziens moet 'Gods woord' cum grano salis worden opgevat. Maar tegelijk sidder ik bij de vrees voor 'verwatering' ervan. Ik deins terug voor uw consequenties, die daartegenover staan.'²⁵ Dat Grosheide zwaar tilde aan dit verschil, bleek toen Van Veldhuizen in 1914 bij uitgeverij J.B. Wolters te Groningen een beknopte bijbelverklaring van het Nieuwe Testament voor eenvoudige lezers startte, onder de reekstitel *Tekst en uitleg*. De reeks was mede bedoeld om het verlangen naar een nieuwe bijbelverklaring in brede kring te bevorderen. Uiteraard werd ook Grosheide verzocht mee te werken: 'Deze [reeks] beoogt iets geheel anders dan onze stemmige gemeenschappelijke bijbelvertaling, die iets objectiefs geven wil, dat slechts door langdurig onderling overleg rijpen kan. 'Tekst en uitleg' geeft geheel uw persoonlijke kijk op het evangelie, dat door u bewerkt wordt, waarin ge uw gansche ziel kunt leggen.'²⁶

Maar Grosheide bedankte ditmaal, hoofdzakelijk vanwege het ethische karakter van de reeks. Toen in 1914 het eerste deel in de reeks was verschenen, *Het evangelie van Marcus* door Van Veldhuizen, werd Grosheide bevestigd in zijn standpunt: 'Het boek is mij te subjectief. Het vraagt te veel, wat zegt Markus, te weinig, wat zegt de Schrift. (...) Dit is mijn hoofdbezwaar en dit bezwaar drukt natuurlijk de verklaring. Wij gereformeerden staan juist in deze hoofdzaak anders.'²⁷ Tevergeefs trachtte Van Veldhuizen Grosheide alsnog te bewegen tot medewerking: 'Geef nu eens warm persoonlijk werk van uw standpunt en beschouw dat als een zendingswerk.'²⁸ Tot zulk werk achtte Grosheide zich echter niet geroepen, al beval hij in zijn plaats wel de Amsterdamse gereformeerde predikant dr. J.G. Geelkerken aan.

Divergentie

Het bleek Grosheide dat er, behoudens de hervormde hoogleraar Van Leeuwen, uiteindelijk geen theologen van gereformeerde richting meewerkten aan *Tekst en uitleg*; ook Van Leeuwen zag na zijn publicatie over Mattheüs af van verdere medewerking, uit onvrede over het beperkt aantal pagina's dat hem was toegemeten.²⁹ Grosheides oud-studiegenoot aan de Vrije Universiteit, de gereformeerde predikant dr. V. Hepp (1879-1950), had ook het eerste deel van *Tekst en uitleg* gelezen. Het viel hem wat tegen, en daarom deed hij Grosheide de suggestie: 'Zou het niet mogelijk zijn, dat van onze zijde iets dergelijks werd ter hand genomen?'³⁰ Hier roerde Hepp een mogelijkheid aan, die betere perspectieven bood voor de eigen aard van Grosheides beschouwing van de Schrift dan